

Očekávání Vzkříšeného

Blahoslavený a svatý, kdo má účast na prvním vzkříšení. Druhá smrt nad nimi nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let. (Zj 20, 6)

Bůh vstoupil do lidského příběhu a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk. Tajemství jeho hrobu je naším vítězstvím nad beznadějí smrti. Copak Bůh není věrný? Copak milost, kterou daroval jednomu člověku, nenabízí všem?

1. ZAPÁLENÍ SVĚTLA

Blahoslavený, kdo bdí a hlídá si šaty, aby nemusel chodit nahý. (Zj 16, 15)

Shromáždili jsme se této noci,
abychom se radovali v Kristu Ježíši.

Očekáváme Světlo světa,
Toho, kterého temnota nemůže pohltnout,
Toho, kterého Smrt nemůže zničit.

Nyní se zapálí svíce na rodinném stole, připomínka velikonočního paškálu.

Děkujeme ti, Bože,
za světlo tohoto večera, kterým osvěcuješ naše srdce i domovy.
Děkujeme ti za tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista,
Světlo naplněné slávou a mocí,
Světlo nezastíněné hříchem, ani smrtí,
Světlo, které provází na cestách člověka i národy.
Kéž světlo Kristovo prozáří naše životy. Amen.

Po jednotlivých invokacích se přidává odpověď: „Díky tobě, Pane“.

Toto je noc, kdy Kristus svou krví z lásky prolitou
nám získal věčné vykoupění. *Odp.*

Dnes je slavnost veliké noci, kdy se zabíjí pravý Beránek,
jehož krev posvěcuje srdce a domovy věřících. *Odp.*

To je ta noc, ve které Mojžíš kdysi vyvedl děti Izraele z Egypta,
Rudým mořem je pak převedl suchou nohou. *Odp.*

To je tedy ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil
a jako vítěz vystoupil z temnoty hrobu. *Odp.*

2. STAROZÁKONNÍ OČEKÁVÁNÍ

*Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova tohoto prorocství a drží se toho, co je
v něm napsáno. Ten čas je blízko. (Zj 1, 3)*

*Biblická čtení jsou převzata z velikonoční vigilie. Z uvedených je možno vybrat pouze
některé úryvky, vždy by však mělo zazní třetí čtení, Ex 14, 15 – 15,18 Synové Izraele šli
středem moře po souši, a sedmé čtení, Ez 36, 16–28 Pokropím vás očistnou vodou a dám vám
nové srdce.*

První čtení

Úryvek z knihy Genesis.

1, 1 – 2, 2 (BOG+jäg)

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Země byla neuspořádaná a prázdná, nad hlubinou byla temnota a Boží
duch se vznášel nad vodami.

Bůh řekl: „Buď světlo!“ A bylo světlo. Bůh viděl, že světlo je dobré,
a oddělil světlo od temnoty. Bůh nazval světlo Dnem a temnotu Nocí.
Nastal večer, nastalo jitro – jedinečný den.

A Bůh řekl: „Ať je klenba uprostřed vod, ať odděluje jedny vody od
druhých!“ Bůh udělal klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad

klenbou. A stalo se tak. Klenbu nazval Bůh Nebem. Nastal večer, nastalo jitro – den druhý.

A Bůh řekl: „Ať se shromáždí vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukáže se souš!“ A stalo se tak. Bůh nazval souš Zemí a shromážděné vody nazval Moři. Bůh viděl, že je to dobré. Bůh řekl: „Ať vydá země zeleň, rostliny tvořící semena a ovocné stromy, které plodí na zemi ovoce nejruznějšího druhu s jádry uvnitř!“ A stalo se tak. Země vydala zeleň, rostliny nejruznějších druhů tvořící semena, a stromy nejruznějšího druhu, které přinášejí ovoce s jádry uvnitř. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den třetí.

A Bůh řekl: „Ať jsou světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci a byla jako znamení; ať označují období, dny a roky. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě a osvětlují zemi!“ A stalo se tak. Bůh udělal dvě velká světla: světlo větší, aby vládlo dni, a světlo menší, aby vládlo noci, a hvězdy. Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby osvětlovala zemi, vládla dni a noci a oddělovala světlo od temnoty. A Bůh viděl, že je to dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den čtvrtý.

A Bůh řekl: „Ať se voda hemží živými tvory a ptáci ať poletují nad zemí na nebeské klenbě!“ Bůh stvořil velké mořské obludy a všechny hbité tvory nejruznějších druhů, jimiž se hemží voda, a všechny okřídlené tvory nejruznějších druhů. A Bůh viděl, že je to dobré. Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se a naplňte vody v mořích a ptáci ať se množí na zemi!“ Na stal večer, nastalo jitro – den pátý.

A Bůh řekl: „Ať vydá země živé tvory různého druhu: krotká zvířata, drobné živočichy a divokou zvěř nejruznějšího druhu.“ A stalo se tak. Bůh udělal různé druhy divoké zvěře a krotkých zvířat a všechny drobné pozemské živočichy. A Bůh viděl, že je to dobré. A Bůh řekl: „Učiňme lidstvo ke svému obrazu, podle naší podoby. Ať vládne nad mořskými

rybami, nad nebeskými ptáky, nad krotkými zvířaty i nad celou zemi i nade všemi drobnými živočichy, kteří se pohybují po zemi.“

Bůh stvořil lidstvo ke svému obrazu,
k obrazu Božímu ho stvořil;
stvořil je jako muže a ženu.

Bůh jim požehnal slovy: „Plodte a množte se, naplňte zemi a podmaňte si ji! Vládněte nad mořskými rybami, nad nebeskými ptáky i nade všemi živými tvory, kteří se pohybují po zemi.“

Bůh dále řekl: „Hle, k jídlu jsem vám dal na celé zemi všechny rostliny tvořící semena a všechny stromy, které plodí ovoce uvnitř s jádrem. Těž veškeré divoké zvěři, všem nebeským ptákům, všemu, co se pohybuje po zemi a má v sobě dech života, dal jsem za pokrm všechny zelené rostliny.“ A stalo se tak. Bůh viděl všechno, co udělal, a hle – bylo to velmi dobré. Nastal večer, nastalo jitro – den šestý.

Tak bylo dokončeno nebe, země a všechno, co je oživuje. Sedmého dne Bůh skončil svou práci, kterou udělal, a odpočinul sedmého dne od veškeré práce, kterou vykonal.

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje žalm 33, resp. jeho parafráze.

Společná odpověď: „Země je plná Hospodinovy milosti.“

oslavujte všichni Hospodina
zpívejte mu nové a nové písně
vyvyšujte ho, všechny nástroje
kytary, harfy, bubny, trumpety *Odp.*

země je plná jeho milosti
vesmír byl učiněn jeho slovem
vše, co dělá, trvá navěky
nikdo z lidí to nemůže zmařit *Odp.*

šťastný je každý, kdo Bohu slouží
neboť on rozumí jeho srdci
šťastný je každý, kdo Boha hledá
neboť miluje právo a věrnost *Odp.*

spása není ve velikém vojsku
spása je jedině v Hospodinu
proto k němu pozvedáme svůj zrak
proto v něm hledáme novou radost *Odp.*

Druhé čtení

Úryvek z knihy Genesis.

22, 1–18 (BOG+jäg)

Oběť našeho praotce Abraháma

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jedině dítě, které miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako zápalnou oběť na jedné z hor, o níž ti řeknu.“

Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka. Naštípil dříví k zápalné oběti a vypravil se na místo, o němž mu Bůh řekl. Třetího dne, když Abrahám pozvedl oči, uviděl zdálky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem a já s chlapcem půjdeme tamhle, pokloníme se Bohu, a pak se k vám vrátíme.“

Abrahám vzal dříví k zápalné oběti, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak šli oba spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu?“ Izák nato: „Zde oheň a dříví, ale kde je ovce k zápalné oběti?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k zápalné oběti, můj synu“ – a šli oba spolu dál.

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ Anděl řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako zápalnou oběť místo svého syna. Abrahám nazval to místo *Hospodin se stará*, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará“. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, své jediné dítě, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje žalm 16, resp. jeho parafráze.

Společná odpověď: „Země je plná Hospodinovy milosti.“

vrcholem blaha je

být s tebou, můj Pane

jsi moje útočiště a můj cíl

bez tebe nejsem ničím *Odp.*

všem lidem proto říkám

není jedno, v koho věříte

já věřím v Hospodina

jen o něm zpívám svoje písně *Odp.*

Hospodin určuje můj osud
jedině on je mým bohatstvím
z něj pochází moje moudrost
díky němu pevně stojím *Odp.*

Třetí čtení

Úryvek z knihy Exodus.

14, 15 – 15, 6.17–18 (BOG+jäg)

Synové Izraele šli středem moře po souši

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Co ke mně křičíš? Poruč synům Izraele, ať táhnou dál! A ty zdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozděl ho, aby synové Izraele mohli jít středem moře po souši. A já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Ukážu svou moc na faraónovi, na celém jeho vojsku, na jeho vozech a jezdcích, aby Egyptané poznali, že já jsem Hospodin, když ukážu svou moc na faraónovi, na jeho vozech a jezdcích.“

Boží anděl, který kráčet před táborem Izraelitů, změnil místo a šel za nimi. Také oblačný sloup změnil místo a položil se za ně. Přišel tak mezi tábor Egyptanů a mezi tábor Izraelitů. Jedněm byl mlžnou tmou, druhým osvětloval noc. Jedni se nepřiblížili k druhým po celou noc.

Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře a Hospodin hnal moře prudkým východním větrem po celou noc zpět a moře vysušil. Tak byly vody rozděleny. Synové Izraele šli středem moře po souši a vody jim stály jako zeď po pravici i po levici. Egyptané je pronásledovali. Všichni faraónovi koně, jeho vozy a jezdci šli za nimi středem moře.

Když nadešla doba ranní hlídky, pohleděl Hospodin z ohnivého a oblakového sloupu na tábor Egyptanů a způsobil zmatek v jejich tábore; zadrhl jim kola u vozů, takže mohli pokračovat v jízdě jen s velkými obtížemi. Proto Egyptané křičeli: „Utečme před Izraelem, vždyť Hospodin bojuje za ně proti Egyptanům!“

Hospodin nařídil Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku nad moře, aby se vody vrátily na Egyptány, na jejich vozy i jezdce!“ Když tedy Mojžíš vztáhl svou ruku nad moře, moře se vrátilo časně zrána na své původní místo. Egypťané prchali proti němu a Hospodin je vrhl doprostřed moře. Vody se valily nazpět a zaplavily vozy i jezdce a celé faraónovo vojsko, které se hnalo za nimi do moře. Nezbyl z nich ani jeden. Synové Izraele však prošli středem moře po souši a voda jim stála jako zeď po pravici i po levici.

Onoho dne Hospodin vysvobodil Izraelity z moci Egypťanů a Izraelité viděli mrtvé Egypťany na mořském břehu. Tak Izrael pocítil mocnou ruku, kterou Hospodin zasáhl proti Egypťanům. Lid se bál Hospodina a věřil jemu i jeho služebníku Mojžíšovi.

Tehdy zazpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

Společná odpověď: „Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený.“

Chci zpívat Hospodinu, neboť je velmi vznešený,
koně i jezdce svrhl do moře.

Hospodin je má síla, jej opěvuji,
stal se mou spásou.

On je můj Bůh, a já ho chválím,
Bůh mého otce, a já ho oslavuji. *Odp.*

Hospodin je hrdina ve válce,
jeho jméno je Hospodin.
Faraónovy vozy a jeho vojsko svrhl do moře,
výkvět jeho reků byl potopen v Rákosovém moři. *Odp.*

Hlubiny je přikryly,
zřítily se do propasti jako kámen.
Tvá pravice, Hospodine, ukazuje svou moc a sílu,
tvá pravice, Hospodine, drtí nepřátele. *Odp.*

Přivedeš a zasadíš svůj lid na hoře, na svém vlastnictví,
na místě, kde si, Hospodine, buduješ své sídlo,
ve svatyni, Pane, kterou vystavěly tvé ruce.
Hospodin bude kralovat navěky a navždy. *Odp.*

Čtvrté čtení

Úryvek z knihy proroka Izaiáše.

54, 5–14 (BOG2+jäg)

Ve věčné lásce se nad tebou slituje Hospodin, tvůj Vykupitel

Hospodin mluví ke své nevěstě Jeruzalému:

Tvým manželem je ten, který tě učinil, Hospodin zástupů je jeho jméno;
tvým vykupitelem je Svatý Izraele, nazývá se: Bůh celé země.

Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin.

„Může být zavržena manželka z mládí?“ – pravil tvůj Bůh. „Na maličkou chvíli jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji“ – pravil Hospodin, tvůj vykupitel.

„Chci jednat jako za dnů Noemových: jako jsem přísahal, že Noemova potopa už nikdy nezaplaví zemi, tak přísahám, že se již na tebe nerozhněvám a nebudu ti hrozit. I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje nezakolísá“ – pravil Hospodin, který se nad tebou slitovává.

Zkrášení nevěsty, obnova Jeruzaléma

„Ubohá, šlehaná bouří, zbavená útěchy! Hle, položím tvé kameny na tyrkysy, základ ti dám safíry, tvá cimbuří udělám z rubínů, tvé brány z křišťálů, všechny tvé hradby z drahokamů. Všichni tvoji synové budou Hospodinovými učedníky, štěstí tvých synů bude veliké. Ve spravedlnosti

budeš upevněna, zbavena útlaku, nebudeš se bát, zbavena hrůzy – protože se k tobě nepřiblíží.“

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje žalm 30, resp. jeho parafráze.

Společná odpověď: „Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.“

tobě, Hospodine, vzdávám díky
že jsi mě vytáhl z hlubin hrobu
z temnot jsem k tobě zoufale volal
a ty jsi zachránil moje tělo *Odp.*

ve chvílích pohody se mi zdálo
že mě už nic nemůže zaskočit
ale tys na chvíli odvrátil tvář
a obklíčila mě hrůza a zmar *Odp.*

volal jsem: k čemu bude moje smrt?
prach ti přece nikdy nevzdá chválu
a tys mě spasil, noc jsi změnil v den
rubáš v nádherné, slavnostní roucho *Odp.*

proto oslavujte Hospodina
proto mu zpívejte novou píseň
jeho mlčení trvá jen chvíli
jeho přízeň však po celý život *Odp.*

Páté čtení

Úryvek z knihy proroka Izaiáše.

55, 1–11 (BOG2+jäg)

Pojďte ke mně, a naplní vás nový život! Sjednám s vámi věčnou smlouvu.

Toto praví Hospodin:

„Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojdte k vodě, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! Proč vydávat peníze za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nenasytí? Poslechněte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla!

Nakloňte své ucho a pojdte ke mně! Slyšte, a budete žít! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu podle dobrodiní věrně prokazovaných Davidovi. Hle, dal jsem ho za svědka národům, za knížete a vládcy kmenům. Přivoláš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil.

Hospodinovo slovo

Hleďte Hospodina, dokud je možné ho najít, vyzývejte ho, dokud je blízko! Ať opustí bezbožník svou cestu a zločinec své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše cesty nejsou cesty moje – praví Hospodin. Jak vysoko jsou nebesa nad zemí, tak vysokou jsou mé cesty nad vašimi cestami, mé myšlenky nad vašimi myšlenkami.

Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, aniž svlaží zemi, aniž ji učiní plodnou a úrodnou, aby obdařila semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně s prázdnou, ale vykoná, co jsem chtěl, a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje píseň osvobozeného Izraele Iz 12, 2–3.4bcd.5–6.

Společná odpověď: „Budete vážit vodu s radostí z pramenů spásy.“

Bůh je má spása!

Bez obavy mohu doufat.

Hospodin je má síla a má chvála,

stal se mou spásou.

S radostí budete vážit vodu – z pramenů spásy. *Odp.*

Děkujte Hospodinu, vzyvejte jeho jméno!

Hlásejte mezi národy jeho díla,

zvěstujte vznešenost jeho jména! *Odp.*

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,

ať je to známé po celé zemi!

Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu,

neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele. *Odp.*

Šesté čtení

Úryvek z knihy proroka Barucha.

3, 9–15.32 – 4, 4 (BOG+jäg)

Chod' po cestě vstříc světlu Hospodinovy moudrosti.

Slyš, Izraeli, přikázání života, napni sluch, abys poznal moudrost! Čím to, Izraeli, že jsi v nepřátelské zemi, že chřadneš v cizí zemi, poskvrněn jako mrtvolý, že patříš k těm, kteří sestoupili do podsvětí? Opustil jsi studnici moudrosti! Neboť kdybys byl chodil po Boží cestě, přebýval bys v pokoji navěky. Nauč se, kde je poznání, kde síla, kde důvtip, abys tím poznal, kde je dlouhý věk a život, kde v pokoji září oči. Kdo našel místo moudrosti, kdo vešel do jejích pokladnic?

Jen Vševědoucí, ten ji zná, svým důmyslem ji prozkoumal; on založil zemi na věčné časy a naplnil ji zvířaty; on vypouští světlo, a ono jde, volá na ně, a ono ho poslouchá s bázní. Hvězdy vesele září na svých místech; zavolá-li je, řeknou: „Tady jsme!“ – a s radostí svítí svému Tvůrci.

To je náš Bůh, nemůže být jiný k němu přirovnán. Prozkoumal všechny cesty k moudrosti a dal je svému služebníkovi Jakubovi, svému miláčkovvi Izraeli. Potom se moudrost ukázala na zemi a přišli žít mezi lidmi. Ona je knihou Božích přikázání a zákonem, který platí na věčné časy; všichni, kteří se jí drží, přijdou k životu. Kdo ji opustili, zahynou.

Obrat se, Jakube, a uchop ji, choď po cestě v jejím lesku, vstříc jejímu světlu! Svou slávu nedávej jinému, svou výsadu cizími národu.

Blahoslavení jsme, Izraeli, že známe, co se líbí Bohu.

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje žalm 19, resp. jeho parafráze.

Společná odpověď: „Pane, ty máš slova věčného života.“

modrá obloha jak průzračná nevěsta čeká
svého ženich, vycházející zlaté slunce
spolu hlásají Boží slávu, jsou jeho dílem
před jejich tichým svědectvím se nikdo neskryje *Odp.*

stejně dokonalý a čistý je Boží zákon
stejně pevný a nepohnutelný je Boží řád
stejně světlo a život dává Boží poznání
stejnou radost a lásku plodí Boží přítomnost *Odp.*

proto mě učiň čistým i od vin, které neznám
buď mi ochráncem před tím, kdo chce vzít mou svobodu
veď má slova, ať je navždy prozařuje světlo
odhal mé myšlenky, ať v nich najdeš potěšení *Odp.*

Sedmé čtení

Úryvek z knihy proroka Ezechiela.

36, 16–17a.18–28 (BOG+jäg)

Pokropím vás očistnou vodou a dám vám nové srdce

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, když dům Izraele ještě žil ve své vlasti, poskvrnil ji svým chováním i svými skutky. Proto jsem na ně vylil svůj hněv, neboť v té zemi prolévali krev a poskvrnili ji svými modlami. Rozptýlil jsem je mezi národy, do zemí rozehnal, soudil jsem je podle jejich chování a skutků. Kamkoli však přišli mezi národy, znesvěcovali mé svaté jméno, neboť se říkalo: »Je to lid Hospodinův, a přece museli vyjít z jeho země!« Slitoval jsem se tedy nad svým svatým jménem, znesvěceným od Izraelova domu mezi národy, kamkoli přišli.

Proto řekni Izraelovu domu: »Tak praví Pán, Hospodin: Nedělám to pro vás, Izraelův dome, ale pro své svaté jméno, které jste znesvětili mezi národy, k nimž jste přišli. Posvětim své veliké jméno, znesvěcené mezi národy. Vy jste ho mezi nimi znesvětili! Tu poznají národy, že já jsem Hospodin – praví Pán, Hospodin – až na vás před jejich očima dokážu, že jsem svatý!

Posbírám vás z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Pokropím vás očistnou vodou a budete čistí od všech svých nečistot, očistím vás od všech vašich model.

Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím do vás svého ducha a způsobím, že budete žít podle mých zákonů, zachovávat má přikázání a plnit je. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já budu vašim Bohem.«

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následují žalmy 42 a 43, resp. jejich parafráze.
Společná odpověď: „Stvoř mi čisté srdce, Bože!“

kdy už tě spatřím, Bože, tváří v tvář?

kdy skončí slzy a bude jen smích?

proč jsi smutná, moje duše?

čekej na Pána zástupů *Odp.*

vzpomínám si, jak lidé jásali

jak bylo všechno ve víru oslav

a já jsem v čele zástupu kráčel

teď se mě ptají: kde je ten tvůj Bůh? *Odp.*

cítím se jako v obrovských vlnách

jež se valí a hrozí mě zničit

volám k Bohu a zoufale se ptám:

už jsi na mě nadobro zapomněl? *Odp.*

pomoz mi, Bože, pomoz mi k právu

chraň mě před těmi, kdo chtějí mou smrt

dej, ať uniknu před jejich zlobou

vždyť mojí záchranou jsi jenom ty *Odp.*

sešli mi světlo a svoji pravdu

jež by mě dovedly rovnou k tobě

tam opět najdu ztracenou radost

tam ti pak zazpívám vítěznou píseň:

3. VÍTĚZNÁ PÍSEŇ BOŽÍ SLÁVY

Sláva na výsostech Bohu

a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti.

Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu.
Pane a Bože, nebeský Králi, Bože, Otče všemohoucí.

Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.

Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce.

Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi;

ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.

Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi.

Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán,

ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste,

se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

4. NOVOZÁKONNÍ NAPLNĚNÍ

Úryvek z listu apoštola Pavla Římanům.

6, 3–11 (BOG+jäg)

Pokřtění budou žít s Kristem

Copak nevíte, že my všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho smrti? Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Neboť jestliže jsme s ním srostli tak, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrtvýchvstání. Vždyť přece víme, že starý člověk v nás spolu s ním byl ukřižován, aby ztratila svou moc hříšná přirozenost a my abychom už hříchu neotročili. Neboť kdo umřel, je osvobozen od hříchu.

Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když

žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

– Slyšeli jsme slovo Boží.

Následuje žalmy 118, resp. jejich parafráze.

Společná odpověď: „Aleluja! Aleluja! Aleluja!“

chvalte Hospodina

jeho láska je věčná

ať zvolá Izrael:

jeho láska je věčná

ať zvolají, kdo mu slouží:

jeho láska je věčná

ať zvolá všechen lid:

jeho láska je věčná *Odp.*

obklíčilo mě vojsko

byl jsem na pokraji pádu

útočili jako vosy

vše se zdálo být ztraceno

ale já jsem zvítězil

ve jménu Božím

Hospodin se vyvýšil

mou spásou, silou i písni je on *Odp.*

otevřete brány

přicházím ve jménu Hospodina

on se stal naší spásou

on zvedl kámen

staviteli zavržený

postavil na mě nový chrám

toto je den našeho Pána,

radujte se, jásejte *Odp.*

Evangelní svědectví

(M – mládenec; Ž – ženy; E – evangelista)

Úryvek z evangelia podle Marka.

16, 1–8 (BOG+jäg)

Svědectví anděla sedícího v prázdném hrobě

E Když bylo po šabatě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby ho šly pomazat. Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou:

Ž „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?“

E Když se podívaly, spatřily, že je kámen odvalen. Byl totiž velmi veliký. Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mládence oděného bílým rouchem – a polekaly se.

M „Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného? Byl vzkříšen, není tady. Zde je to místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.“

E Ženy vyšly z hrobky a daly se na útěk, protože na ně padl strach a úžas. A nikomu nic neřekly, protože se bály.

– Slyšeli jsme slovo Boží.

„Vyděsily se a nikomu nic neřekly“ (srov. Mk 16, 8). Tak takhle má skončit celý ten evangelní epos o Ježíši Nazaretském, Mesiáši a Spasiteli světa? Tři svědkyně utíkají pryč a nejdůležitější potvrzení pravdivosti Ježíšova působení si nechávají pro sebe?! Není ten závěr matoucí? wtf? Tak krásný happyend tam Marek mohl vytvořit a místo toho je slyšet jen poděšené vzlykání a útěk v pološeru nedělního rána. Za pár vteřin se v krajině rozprostře ticho a zaryté mlčení... Uplynulo několik dní, týdnů, měsíců, let, tisíciletí a zpráva neznámého mladíka se veřejně šíří světem. „Marku, nechybí ti v tom vyprávění něco?“ V příběhu je strach a ticho, ale dnešní noc křesťané tohoto světa radostně oslavují. Co se stalo? Kde je ten chybějící článek příběhu mezi vyděšenými postavami evangelního vyprávění a veřejným svědectvím dnešních křesťanů? Kde hledat odpověď? Na začátku...

Mladík v bílém rouchu promluví jen pár vět, ale jediné, co v tu chvíli ženám dává smysl je Galilea. „Tam ho uvidíte.“ V Galileji? Tam přeci všechno před rokem začalo. Petr a ostatní „následovníci“ Krista (těch posledních osm dní se jim nějak nevyvedlo) se mají vrátit na začátek svého putování. Je třeba, aby tou galilejskou cestou a výroční poutí na svátky prošli ještě jednou. A lépe. A rozumněji. Mají rozhodně na co vzpomínat. Vždyť tolikrát se před Ježíšem znemožnili pro svoji nepozornost. Vzpomene si Petr jak Ježíše jednou vzal kolem ramen a říkal mu, že ho ochrání? „Syn člověka bude muset mnoho trpět, bude zabit, ale po třech dnech vstane z mrtvých“ (srov. Mk 8, 31). Tehdy se Petr situoval po role šéfa ochranky. Kéž by všechna tato Ježíšova slova začala jemu i ostatním učedníkům dávat hlubší smysl...

Marek nevypráví svůj příběh ani Petrovi, ani Ondřejovi nebo ostatním učedníkům. Vypráví ho nám, mladíkům a mladícím, kteří odložili starý způsob života a žijí *novým* životem (Kol 3, 9–10; ano, biblická řečtina mezi *novým* a *mladým* nerozlišuje; v Kristu jsou všichni mladí, ač oči a intelekt mnohdy tvrdí opak). To my jsme se už dříve dostali k tomu, že dnes ve svém běloskvoucím křestním rouchu (Gal 3, 27) stojíme ve shromáždění nepatrné církve našich blízkých a vyznáváme: „Christos voskrese!“ „Voistinu voskrese!“ Markův evangelní příběh končí křestní slavností, která nepřipraveným lidem nahání strach. Utíkají pryč, protože jejich životní zkušenosti a důvěra Bohu nepotřebují vidět ponižující dřevo kříže (vystačí si s úsměvy, slušným a spořádaným životem a množstvím dobrých skutků). Svým vystrašeným odchodem od hrobu však nevědomky dělají i krok kupředu. Až... jednou... možná... pokud... uvěří slovům mládencova vyznání, Ježíše už nikdy nebudou hledat v temnotě hrobu. Setkají se s ním ve své osobní *Galileji*: doma, v každodenním životě, mezi svými a blízkými. Bude je provázet kamkoli půjdou. Nostalgické oplakávání dřívějších zážitků tak mohou v poklidu nechat hníť v hrobě. K mladému životu se výmluvy a okovy minulých přešlapů nehodí.

5. ODPOVĚĎ PÍSMU

Blahoslavení, kdo perou svá roucha. Budou mít přístup ke stromu života a branami vstoupí do Města. (Zj 22, 14)

Díkůvzdání za milost křtu

Kdo má, nechť si zapálí svoji křestní svíci.

Apoštol Pavel nás učí, že „křtem jsme byli ponořeni v Krista Ježíše... A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.“^{Řím 6, 4} Odumřeli jsme starému způsobu života. Vysvlékli jsme se před Bohem do naha, abychom přijali nové lidství, omlazené vodou a Duchem Svatým. Přijali jsme životní naději a čerpáme z pramene důvěry.

Vyznejme nyní svoji víru:

Předsedající se postupně ptá přítomných:

Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země?

Odp.: Věřím.

Věříte v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného, Pána našeho,
jenž se narodil z Marie Panny,
byl ukřižován a pohřben,
vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově?

Odp.: Věřím.

Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou,
společenství svatých, odpuštění hříchů,
vzkříšení mrtvých a život věčný?

Odp.: Věřím.

Předsedající vyznání víry přítomných završí modlitbou díkyvdání:

Děkujeme ti, nebeský Otče,
že jsme se ve křtu narodili z vody a z Ducha svatého k novému životu.
Daroval jsi nám podíl na svém životě
a my se můžeme nazývat tvými dětmi.

Děkujeme ti, Ježíši Kriste,
svým vzkříšením jsi přemohl smrt.
Ve spojení s tebou se podobáme ratolesti na vinném kmeni.
Tvoříme jedno tělo, lid patřící Bohu, k jeho oslavě.

Děkujeme ti, Duchu Svatý,
do našeho srdce vstoupila tvá láska a moudrost.
Jsme Božím chrámem, ve kterém ty přebýváš.
Učíš nás jak chválit Boha
a prokazovat milosrdenství bratřím a sestrám.

Trojediný Bože, důvěřujeme tvým příslibům.
Prosíme posiluj nás svými dary,
abychom byli odvážnými a horlivými svědky evangelia.
A jednou, ať svobodně přijmeme tvoji nabídku
trvalého života s tebou a v tobě.
Amen.

Kdo má možnost, necht' se na připomínku křtu ponoří do vody.

Modlitba věřících

Apoštol Pavel nás vybízí, abychom se ve shromáždění věřících obraceli
k Bohu prosbami, přímluvami i díky.

Určitě ho máme i za co chválit. (srov. 1 Tim 2, 1-2; Zj 7, 12)

Doporučuji v návaznosti na slyšené Boží slovo ve společném rozhovoru zformulovat 2× chvály, 2× díky, 2× prosby a 2× přímluvy. Až se budou jednotlivá zvolání pronášet, jako odpověď lidu lze použít „**Pane, ty jsi Vzkříšení a Život!**“.

ERC vybízí k modlitbám za nemocné a za lidi v karanténě, za ty, kdo jsou v první linii boje s epidemií, za zdravotníky, policisty, vojáky, hasiče a za všechny, kteří svou službou a nezištnou pomocí nesou riziko nákazy. Zároveň je vhodné vzpomenout na děti, studenty, aby měli v této době sebedisciplínu k učení a nacházeli inspiraci k vlastnímu rozvoji.

6. MODLITBA PÁNĚ

Blahoslavení, kdo jsou pozváni k Beránkově svatební hostině. Toto jsou pravá Boží slova! (Zj 19, 9)

Kdo se dává vést Božím Duchem,
smí se právem pokládat za Božího syna a dceru.
Bůh nám daroval postavení vlastních dětí,
které se k němu smějí obracet jako k milujícímu Otci
a jimž patří všechno, co patří jemu.
Duch svatý nás o tom ujišťuje.

**Proto se nyní pomodleme modlitbu,
kterou nám odkázal Pán Ježíš:**

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
(Neboť tvé je království i moc i sláva navěky.)
Amen.

7. TE DEUM

Převzato z Kancionálu 932A, sloky 1, 2, 3, 12.

Bože, chválíme tebe, Pane, moc tvou velebíme,
kterou zná zem i nebe, všem tvým skutkům se divíme;
když se vše v světě mění, ty sám jsi bez proměny.

Vše, co jen chválit může, cherubové, serafové,
chválí tě velký Bože, nebe, země, zástupové,
ode všech jsi nazýván: Svatý, Svatý, Svatý Pán.

Svatý Pán Bůh Sabaoth, Svatý, jenž řídí národy,
jenž pomáhá z béd a psot. Nebe, zem, povětří, vody
plné jsou cti, chvály tvé, neb vše tvoje dílo je.

Pane, smiluj, smiluj se, buď s námi tvé požehnání;
oč prosíme, staniž se podle našeho doufání.
Kdo v tě doufá samého, neopustíš žádného.

V: Dobrořečme Otci i Synu i Duchu Svatému. Aleluja.

O: Chvalme a vyvyšujeme ho na věky. Aleluja.

V: Pane, vyslyš mou modlitbu.

O: A mé volání přijď k tobě.

Modleme se.

Bože, tvůj jednorozený Syn
slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe;
prosíme tě, dej, ať ve světle jeho vzkříšení
vstaneme k novému životu,
a obnov nás svým Duchem,
abychom směřovali k tobě do nebeské slávy.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.

Účastníci se žehnají znamením kříže:

V: Dej nám, Bože, své požehnání,
chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

O: Amen.

V: Dobrořečme Pánu. Aleluja. Aleluja.

O: Bodu díky. Aleluja. Aleluja.

V ideálním světě by nyní následovala slavnostní snídaně.

Ježíš vyzval učedníky: „Pojďte snídat.“ (Jan 21, 12a)

Očekávání Vzkříšeného || 4. duben 2021 || jäg || svetla.farnost.cz